

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Fem fra en Ærtebælg.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 282. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429412538400/facsimile.pdf> (tilgået 16. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Nu flyver jeg ud i den vide Verden! tag mig om Du kan!«
og saa var den borte.

»Jeg«, sagde den anden, »flyver lige ind i Solen, det er en rigtig Ærtébæg og meget passende for mig!«

Væk var den.

»Jeg sover hvor jeg kommer,« sagde de to andre, »men vi trille nok fremad!« og saa trillede de først paa Gulvet, før de kom i Hydebøssen, men de kom der. »Vi bringe det videst!«

»Skee hvad der maa!« sagde den sidste og blev skudt iveiret, og den fløj op mod det gamle Bræt under Tagkammer-Vinduet, lige ind i en Revne, hvor der var Mos og blød Jord fløj den; og Mossen hukede sig om den; der laae den gjemt, men ikke glemst af vor Herre.

»Skee hvad der maa!« sagde den.

[101]

Inde paa det lille Tagkammer boede en fattig Kone, der om Dagen gik ud at pudse Kakkelovns, ja save Brænde og gjøre svært Arbeide, for Kræfter havde hun og flittig var hun, men lige fattig blev hun; og hjemme paa det lille Kammer laae hendes halvvoxne eneste Datter, der var saa fiin og spinkel; et heelt Aar havde hun ligget tilsengs og syntes hverken at kunne leve eller dø.

»Hun gaaer til sin lille Søster!« sagde Konen. »Jeg havde de to Børn, det var svært nok for mig at sørge for de to, men saa deelte vor Herre med mig og tog den ene til sig; nu vilde jeg nok beholde den anden, jeg har tilbage, men han vil nok ikke have dem skilte ad, og hun gaaer op til sin lille Søster!«

Men den syge Pige blev; hun laae taalmodig og stille den lange Dag, medens Moderen var ude at fortjene Noget.

Det var nu Foraars-Tid, og tidlig en Morgenstund, just som Moderen vilde gaae til sit Arbeide, skinnede Solen saa smukt ind ad det lille Vindue hen ad Gulvet og den syge Pige saae hen ned den nederste Glasrude.

»Hvad er dog det Grønne, der pipper frem ved Ruden? Det rører sig i Vinden!«

Og Moderen gik hen til Vinduet og aabnede det paa Klem. »Thi!« sagde hun, »det er saammen en lille Ært, der er skudt frem med fine grønne Blade. Hvor er den kommen her ud i Sprækken? Der har Du jo en lille Have at see paa!«

11 Jord [ist den] Jord D. 29 var *nu]kr, var O.A. 31 [ind] ad] af kr0. 33-35 Ruden? . . . Flem.] Ruden. . . Klem? A. ved *Udelslutninger*. 35 Klem.] *hæfter* *Udbrud r* [ikke k]. 31 *finc] sine k, fine r, sine O.A. 38 jo en] en kr0, jo en A, en C, jo en D.